

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)
z dne 28. maja 2004*

V zadevi T-253/03,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, s sedežem v Surreyju (Združeno kraljestvo),

Akcros Chemicals Ltd, s sedežem v Surreyju,

ki ju zastopata C. Swaak in M. Mollica, avocats,

tožeči stranki,

ob intervenciji

Council of the Bars and Law Societies of the European Union, s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopa J. Flynn, QC,

* Jezik postopka: angleščina.

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, s sedežem v Haagu (Nizozemska), ki jo zastopa O. Brouwer, avocat,

in

European Company Lawyers Association (ECLA), s sedežem v Bruslju, ki jo zastopajo M. Dolmans, K. Nordlander, avocats, in J. Temple-Lang, solicitor,

intervenienti,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Wainwright in C. Ingen-Housz kot pooblaščenca, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

zaradi vloge o vstopu v postopek, ki jo je vložil **Section on Business Law of the International Bar Association** v podporo zahtevku tožečih strank v tej zadevi, zaradi zahteve za razglasitev ničnosti Odločbe C (2003), 1533 konč., z dne 8. maja 2003, s katero je bila zavrnjena zahteva za uporabo poklicne tajnosti, ki

varuje komuniciranje z odvetniki („legal professional privilege“) za določene listine, zasežene v preiskavi, odrejeni v skladu s členom 14(3) Uredbe št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi P. Lindh, predsednica, R. García-Valdecasas in J. D. Cooke, sodnika,

sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

1. Komisija je 30. januarja 2003 na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204), sprejela Odločbo C (2003) 85/4, s katero je odredila, naj se, med drugimi, Akzo Nobel Chemicals Ltd in Akcros Chemicals Ltd (v nadaljevanju: tožeči stranki) in njune zadevne podružnice podredijo preiskavi, katere cilj je bil najti dokaze za

protikonkurenčna ravnanja (v nadaljevanju: odločba z dne 30. januarja 2003). Komisija je 10. februarja 2003, prav tako na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 17 (v nadaljevanju: odločba z dne 10. februarja 2003), sprejela Odločbo C (2003) 559/4, s katero je bila spremenjena odločba z dne 30. januarja 2003.

- 2 Na podlagi teh odločb so bile 12. in 13. februarja 2003 opravljene preiskave na kraju samem, v prostorih tožečih strank v Ecclesu, Manchesteru (Združeno kraljestvo). Med to preiskavo so uradniki Komisije naredili kopije številnih listin. Med preiskavo so zastopniki tožečih strank obvestili uradnike Komisije, da bi bile nekatere listine lahko varovane s poklicno tajnostjo, ki varuje komuniciranje z odvetniki. Med pregledom zadevnih listin je prišlo do nesoglasja v zvezi s petimi listinami, ki so bile obravnavane na različna načina. Tako uradniki Komisije dokončne odločitve o tem, ali sta dve od listin varovani, niso sprejeli na kraju samem. Zato so naredili kopije in jih dali v zapečateni kuverti, ki so jo odnesli ob koncu preiskave. Za druge tri zadevne listine je uradnik Komisije, odgovoren za preiskavo, menil, da niso bile varovane s poklicno tajnostjo, zato je naredil kopije in jih vložil v preostali spis, ne da bi jih ločil v zapečateni kuverti.
- 3 Tožeči stranki sta 17. februarja 2003 Komisiji poslali dopis, v katerem sta navedli razloge, zakaj je bilo po njunem mnenju teh pet listin varovanih s poklicno tajnostjo. Z dopisom z dne 1. aprila 2003 je Komisija tožeči stranki obvestila, da na podlagi utemeljitev, navedenih v njunem dopisu, ni mogoče sklepati, da so bile zadevne listine dejansko varovane s poklicno tajnostjo. Vendar je Komisija v istem dopisu navedla, da imata tožeči stranki možnost, da predstavita stališča o njenih predhodnih ugotovitvah v roku dveh tednov, po izteku katerega bo Komisija sprejela dokončno odločbo.

- 4 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu dne 11. aprila 2003, sta tožeči stranki vložili tožbo zaradi zahteve za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 10. februarja 2003 in po potrebi odločbe z dne 30. januarja 2003, ki odreja, da se ti družbi in njune podružnice podredijo zadevni preiskavi (zadeva Akzo Nobel Chemicals in Akcros Chemicals proti Komisiji, T-125/03).
- 5 Komisija je dne 8. maja 2003 sprejela Odločbo C (2003), 1533 konč., na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 17 (v nadaljevanju: odločba z dne 8. maja 2003). V členu 1 te odločbe je Komisija zavrnila zahtevo tožečih strank, naj se jima sporne listine vrnejo in naj Komisija potrdi, da je uničila vse kopije teh listin, ki jih je imela v lasti. Poleg tega je v členu 2 odločbe z dne 8. maja 2003 Komisija navedla, da namerava odpreti zapečateno kuverto, ki vsebuje dve od teh listin.
- 6 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje dne 4. julija 2003, sta tožeči stranki na podlagi člena 230(4) ES vložili tožbo za razglasitev ničnosti odločbe z dne 8. maja 2003.
- 7 Z vlogami, vloženimi dne 30. julija 2003 ter 7. in 18. avgusta 2003, so Council of Bars and Law Societies of the European Union (Svet odvetniških zbornic Evropske unije, v nadaljevanju: CCBE), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (v nadaljevanju: nizozemska odvetniška zbornica) in European Company Lawyers Association (Evropsko združenje pravnikov v podjetju, v nadaljevanju: ECLA) želeli vstopiti v postopek, da bi podprli zahtevek tožečih strank. S sklepom predsednika petega senata z dne 4. novembra 2003 je bila dopuščena intervencija CCBE, nizozemske odvetniške zbornice in ECLE.

- 8 Section on Business Law of the International Bar Association (v nadaljevanju: SBL), ki ga zastopa J. Buhart, lawyer, je dne 25. novembra 2003 vložil vlogo o vstopu v postopek, da bi podprl zahtevek tožečih strank.
- 9 SBL v svoji vlogi o vstopu v postopek zatrjuje, da ima utemeljen interes za rešitev te zadeve. Navaja, da ta spor zastavlja načelna vprašanja glede poklicne tajnosti, ki varuje komuniciranje z odvetniki, in da bi zato sodba, ki ne bi bila v prid tožečim strankam, neposredno vplivala na tiste njegove člane, ki so pravniki v podjetju. SBL v zvezi s tem poudarja, da je 31. maja 2002 sprejel resolucijo, s katero je podprl načelo poklicne tajnosti za pravnike v podjetju v vseh pravnih redih. SBL meni, da ima neposreden in določen interes za rešitev zadeve in da je njegova vloga o vstopu v postopek v skladu s pogoji, določenimi s sodno prakso, ki dopušča intervencijo predstavnikiškim združenjem, katerih cilj je varovanje interesov svojih članov. SBL končno zahteva, naj Sodišče prve stopnje Komisiji naloži plačilo stroškov postopka, vključno tistih, povezanih s to vlogo o vstopu v postopek.
- 10 Vloga o vstopu v postopek je bila strankam vročena v skladu s členom 116(1), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje.
- 11 V vlogi z dne 18. decembra 2003 sta tožeči stranki menili, da je SBL dokazal, da ima interes za rešitev zadeve, in predlagali Sodišču prve stopnje, naj dopusti intervencijo. S posebno vlogo, vloženo isti dan, sta tožeči stranki predlagali zaupno obravnavanje v zvezi s SBL.

- 12 V vlogi z dne 9. decembra 2003 je Komisija menila, da SBL ni predložil zadostnih informacij, ki bi jasno dokazale njegov pravni obstoj ali vsaj samostojno procesno sposobnost, kot zahteva člen 44(5)(a) Poslovnika. Dodatno je navajala, da iz statuta SBL ne izhaja, da je ta sposoben vložiti tožbo pred Sodiščem prve stopnje. Sodišču prve stopnje je predlagala, naj SBL naloži plačilo stroškov, ki jih je Komisija priglasila v zvezi s to vlogo o vstopu v postopek. S posebno vlogo, vloženo isti dan, je Komisija dodatno pojasnila, da v zvezi s SBL ni zahtevala zaupnega obravnavanja.
- 13 CCBE je v svojih stališčih, vloženi dne 7. januarja 2004, zatrjeval, da je vloga SBL o vstopu v postopek nedopustna. CCBE je izrazil predvsem dvome o tem, ali so pri SBL podani elementi, ki so temelj za pravno osebnost (sklep Sodišča z dne 11. decembra 1973 v zadevi *Générale sucrière* in drugi proti Komisiji, 41/73, od 43/73 do 48/73, 50/73, 111/73, 113/73 in 114/73, *Recueil*, str. 1465, točka 3), predvsem ker naj ne bi bil sposoben samostojno predstaviti svojih članov. CCBE je poudaril, da je SBL zgolj sestavni del *International Bar Association* (v nadaljevanju: IBA), za predstavljanje katere SBL nima pooblastila. CCBE še navaja, da SBL ni predstavniško združenje, katerega cilj je varovanje interesov svojih članov.
- 14 Druga intervenienta nista ugovarjala vlogi o vstopu v postopek.
- 15 V skladu s členom 116(1), tretji pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje je predsednik petega senata vlogo o vstopu v postopek odstopil v odločanje Sodišču prve stopnje.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 16 Najprej je treba poudariti, da je SBL ena od treh sekcij IBE, telesa, ki predstavlja pravnike na svetovni ravni in ki zajema odvetniške zbornice, društva pravnikov, združenja pravnikov v podjetju in posamezne pravnike. SBL sestavljajo posamezni pravniki, natančneje več kot 12.500 odvetnikov iz mednarodnega gospodarskega prava, vključujoč samostojne odvetnike in pravnike v podjetju (več kot 3000) iz več kot 185 držav.
- 17 Na podlagi člena 40(2) Statuta Sodišča Evropskih skupnosti, ki se za Sodišče prve stopnje uporablja na podlagi člena 53(1) tega statuta, pravice, vstopiti v postopek, ki poteka pred Sodiščem prve stopnje, nimajo le države članice in institucije Skupnosti, temveč vse osebe, ki izkažejo utemeljen interes za rešitev zadeve.
- 18 V skladu z ustaljeno sodno prakso je intervencija predstavniških združenj, katerih namen je varovanje interesov svojih članov, v zadevah, ki zastavljajo taka načelna vprašanja, ki lahko vplivajo na te člane, dopustna (sklepi predsednika Sodišča Evropskih skupnosti z dne 17. junija 1997 v zadevi National Power in PowerGen, C-151/97 P(I) in C-157/97 P(I), Recueil, str. I-3491, točka 66, in z dne 28. septembra 1998 v zadevi Pharos proti Komisiji, C-151/98 P, Recueil, str. I-5441, točka 6; sklepa predsednika Sodišča prve stopnje z dne 22. marca 1999 v zadevi Pfizer proti Svetu, T-13/99 R, Recueil, str. II-1961, točka 15, in z dne 28. maja 2001, Poste Italiane proti Komisiji, T-53/01 R, Recueil, str. II-1479, točka 51). Natančneje se intervencija združenja v zadevi lahko dopusti, če predstavlja zadostno število podjetij, dejavnih v zadevnem sektorju, če njegov namen vključuje varovanje interesov svojih članov, če zadeva lahko odpira načelna vprašanja o delovanju zadevnega sektorja in torej sodba, ki bo izdana, lahko znatno vpliva na interese njegovih članov (glej v tem smislu sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. decembra 1993 v zadevi Kruidvat proti Komisiji, s katero je bila zavrnjena vloga o vstopu v postopek Yves Saint Laurent Parfums SA, T-87/92, Recueil, str. II-1375, točka 14).

- 19 Sodišče prve stopnje v zvezi s tem meni, da so v skladu s členom II statuta SBL njegovi cilji, predvsem med njegovimi člani, krepiti izmenjavo informacij in mnenj o zakonodaji, praksi in poklicni odgovornosti glede gospodarskih in finančnih dejavnosti po vsem svetu, olajšati komuniciranje med njegovimi člani in opravljati tiste povezane projekte, ki jih lahko odobri „Section Council“.
- 20 Sodišče prve stopnje meni, da statut SBL med cilji ne določa varovanja interesov njegovih članov ali njihovega zastopanja. Dejansko je cilj SBL zgolj krepiti izmenjavo informacij in stikov med svojimi člani in organizirati konference, ki so namenjene olajšanju študija določenih pravnih področij. SBL v vlogi za vstop v postopek navaja, da je njegova naloga zagotoviti svojim članom, pravnikom v podjetju, forum za razprave in pomoč, kako učinkovito delovati v podjetjih, ob hkratnem upoštevanju podjetniških ciljev v skladu z najstrožjimi poklicnimi pravili.
- 21 Dalje Sodišče prve stopnje meni, da so v skladu s členom III, poglavje 1, statuta SBL njegovi člani formalno člani IBE, v kateri je SBL ena od sekcij. Tako je bil v skladu s členom I statuta SBL ta ustanovljen znotraj IBE. Pomembno je navesti, da v skladu s členom VII, poglavje 6, statuta SBL ta ne sme opraviti nobenega dejanja v imenu IBE ali je predstavljati brez predhodnega dovoljenja ali posebne odobritve, ki jo da IBA „Council“. SBL je v svoji vlogi o vstopu v postopek navedel, da vloga ni bila vložena v imenu IBE ali katere druge njene sekcije.
- 22 Sodišče prve stopnje v skladu s tem ugotavlja, da SBL ni predstavniško združenje, katerega cilj je varovanje interesov pravnikov v podjetju v smislu zgoraj navedene sodne prakse (glej točko 18).

- 23 Glede na zgoraj navedeno presojo je treba ugotoviti, da vlagatelj vloge o vstopu v postopek ni izkazal utemeljenega interesa za rešitev zadeve v smislu člena 40(2) Statuta Sodišča Evropskih skupnosti.
- 24 Vloga o vstopu v postopek se zato zavrže.

Stroški

- 25 Na podlagi člena 87(1) Poslovnika končna sodba ali sklep, s katerim se postopek zaključi, vsebuje odločbo o stroških. Ker zadevni sklep zaključuje postopek v zvezi z vlagateljem vloge o vstopu v postopek, je treba odločiti o stroških glede vloge o vstopu v postopek.
- 26 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili priglašeni. SBL ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov Komisije glede tega postopka o intervenciji. Ker tožeči stranki in intervenienti v tej zvezi niso priglasili stroškov, nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

sklenilo:

- 1. Vloga o vstopu v postopek, ki jo je vložil Section on Business Law of the International Bar Association, se zavrže.**
- 2. O zahtevi za zaupno obravnavanje, ki sta jo vložili tožeči stranki glede Section on Business Law of the International Bar Association, ni treba odločiti.**
- 3. Section on Business Law of the International Bar Association se naloži plačilo stroškov Komisije, nastalih v postopku o intervenciji, in njegovih stroškov.**
- 4. Tožeči stranki in intervenienti nosijo svoje stroške, nastale v postopku o intervenciji.**

V Luxembourggu, 28. maja 2004.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednica

P. Lindh